

מ"ת 3032/03/19 - מדינת ישראל נגד אלה ישראלה רובל - נוכחת

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 3032-03-19 מדינת ישראל נ' רובל

לפני כבוד השופט אלעד שור
המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יעל אומיד ויכמן

נגד

אלה ישראלה רובל - נוכחת
ע"י ב"כ עו"ד שירן חסון

המשיבה:

החלטה

בפניי בקשה למעצר המשיבה עד לתום ההלכים כנגדה.

על פי העובדות המתוארות בבקשה, ביום 5/3/19 בשעות הצהריים נעצרה המשיבה נוהגת על כביש 20 לביקורת ונמצא כי המשיבה הנה בלתי מורשית לנהיגה וכי נהגה בזמן היותה פסולה מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 37 חודשים אשר הוטלו עליה בתיק פ"ל 7187-08-16 בגזר דין מיום 21/11/16 בין היתר הוטלו על המשיבה 6 חודשי מאסר על תנאי

אשר חלים במקרה זה.

כנגד המשיבה הוגש כתב אישום בעבירה של נהיגה בהיותה בלתי מורשית לנהיגה ובנהיגה בזמן פסילה.

קצין משטרה עצר את המשיבה במעצר בית מלא ללא מפקחים, המשיבה הפקידה ערבות של 1000 ₪ וחתמה על ערבות עצמית בסך 2000 ₪.

בדיון אשר התקיים בפניי ביום 7/3/19 הוריתי על המשך מעצרה של המשיבה באותם התנאים עד להחלטה אחרת בעניינה.

בדיון שהתקיים בפניי ביום 13/3/19 טען ב"כ המבקשת כי מדובר בהצטברות של עבירות חמורות וכי המשיבה אינה סרה לאימת הדין שכן על אף היותה בלתי מורשית לנהיגה ועל אף שתלויים כנגדה 6 חודשים מאסר על תנאי, נהגה על כביש מרכזי וראשי כביש 20, תוך שמסכנת את עצמה ואת הציבור וכי אין לתת בה אמון ועל כן יש להרחיקה באופן של מעצר בית מלא.

יצוין כי הן בבקשה בכתב והן בעל פה לא התבקש לעבות את התנאים אותם הטיל קצין המשטרה.

ב"כ המשיבה טען בפניי כי המשיבה מקבלת אחריות לאירוע ומבינה כעת היטב את התלוי ועומד כנגדה וכי אין חשש כי תכשל שוב בנהיגה. הסכים כי קיימות ראיות לכאורה ואף הודה בשם המשיבה בעובדות כתב האישום במסגרת ההליך העיקרי שבפניי.

המשיבה שבפניי, בוכייה, פרסה בפניי את נסיבות חייה הקשות, היא אם חד הורית לילד בן 4, אבי הילד אינו שותף ואת מזונות הילד היא מקבלת מאת הביטוח הלאומי, היא מתגוררת עם בנה בבית הוריה עם אחים נוספים בצפיפות ועומלת על פרנסתה ופרנסת בנה, לדבריה בזמן היותה בפגישת עבודה התקשרה אליה השמרטפית שהנה קטינה ודיווחה לה כי בנה נפצע ופתח את הראש, היא ביקשה את האדם עמו הייתה בפגישה כי יסיע אותה אך האחרון ציין בפנייה ששתה אלכוהול זה לא מכבר ועל כן המשיבה הציעה שהיא תנהג.

לטענתה פעלה מתוך דחק, ומצרה על התנהגותה.

עיינתי בחומר החקירה ומצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה, מה גם שבתיק העיקרי הודתה המשיבה, כמו כן מצאתי כי דבריה של המשיבה תואמים את שנמסר במסגרת החקירה.

בבואי להחליט בבקשה זו אודה ואתוודה כי התלבטתי רבות שכן מחד גיסא מדובר בנהגת בלתי מורשית לנהיגה כלל, קרי מעולם לא הוציאה רישיון נהיגה וכלל לא ברור מה כישוריה בנהיגה, על כך יש להוסיף כי הנה פסולה מלקבל רישיון

נהיגה ומעל ראשה חרב בדמות מאסר על תנאי בגין אירוע קודם חמור ביותר אשר כלל נהיגה כבלתי מורשת ובשכרות.

מאידך גיסא, מדובר במקרה אנושי לא פשוט של בחורה צעירה המגדלת בכוחות עצמה את בנה הקטין בן ה-4 ללא אב בתמונה, נאלצת להתגורר בבית הוריה עם משפחתה, בצפיפות.

האינטרס הציבורי במקרה זה הנו ברור יש להרחיק את המשיבה מן הציבור על מנת שלא תכשל שוב בנהיגה ותסכן את עצמה ואת עוברי הדרך האחרים.

ברם, השארתה של המשיבה במעצר בית מלא ללא יכולת לעבוד ולהתפרנס בסביבה שגם כך הנה סביבה קשה עלולה גם היא לסכן את המשיבה ואת בנה ולהביא לתוצאות קשות שגם אלו נמצאות בתחומי של האינטרס הציבורי.

לאחר ששקלתי את מכלול הדברים ובלב כבד הגעתי לכלל מסקנה כי האיזון הראוי לידי במקרה זה יהיה מתן אפשרות למשיבה להמשיך ולפרנס עצמה ואת בנה הקטין אך בזמן שאינה נמצאת בעבודה תשהה במעצר בית מלא, כמו כן אני מוצא כי יש לעבות את הערבויות להבטחת קיום התנאים.

סבור אני כי בכך יהיה כדי להפחית את הסיכון הפוטנציאלי מהמשיבה ובו בעת להביא לפגיעה מינימלית בבנה הקטין.

לאור האמור אני קובע כי המשיבה תשהה במעצר בית מלא ללא מפקחים בין השעות 17:30 ועד 7:00 בבוקר.

בין 7:00 ועד לשעה 17:30 תורשה המשיבה לעבוד בתחום מקום עבודתה.

המשיבה תלווה למקום עבודתה וחזרה ממנו על ידי מפקח ותהיה רשאית בדרך לעבור דרך הגן של הבן, כמו כן כל יציאה מאושרת אם לשירות המבחן או לבית המשפט המשיבה תלווה על ידי המפקח.

המשיבה תחתום על ערבות עצמית בסך ₪ 10,000 להבטחת התייצבותה לדיונים וקיום תנאי המעצר.

כמו כן אני קובע כי על המשיבה להמציא ערב צד ג' אשר יחתום על ערבות בסך ₪ 5000 להבטחת קיום תנאי המעצר והתייצבות המשיבה לדיונים.

הערבות העצמית בסך ₪ 1000 אשר הופקדו במשטרה יוותרו על כנם להבטחת קיום התנאים.

הצדדים.